

GONDOLATIM 1

Gyenes Linda

Az álomom immár szertefoszlott,
A realitás ágyát megvetettem,
Nincsen nékem egyebem
Csak a két kezem, meg az eszem.

Fáj az élet, s minden szava,
Mellyel szívembe mara\',
Képzeletim messze vannak,
Magasan a felhők felett járnak.

Lábam alatt a talaj megrengett,
Foszlani látszik létem,
Mindenem amim csak volt
Elveszett végleg.

Depresszió s magány az én társaim,
Velük lógatoam már a lábam,
Egyedül vagyok a világon
Nincs, ki szorosan átkaroljon.

Fájnak a dolgok, melyek érnek,
De nem adom fel, mert
HISZEK
REMÉLEK!

Hit, remény, szeretet!
Ezek, mik kellene.
Teremtőm szavára várok,
Mely a szívemig hatol.
Sóvárog érte lelkem
Oh, nagyon, nagyon, nagyon...

Forrás: www.keresztenydalok.hu